بسم الله الرحمن الرحيم

୧୯ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୮ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ, କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହିଁ ଚିରଞ୍ଜୀବୀ । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ସେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଏହି (ମୂଲ୍ୟବାନ) ଜୀବନକୁ ଲକ୍ଷସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୀମାନ ଯୁବରାଜ ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ ଅଣନାତି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ଦେହାନ୍ତରେ ତାଙ୍କର ଉତମ ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ଦୁଇ ଦିନ ପୂର୍ବେ ଜମାଅତର ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ସେବକ ଶ୍ରୀମାନ ଯୁବରାଜ ଖୁରଶିଦ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହି ୱ୍ଇନ୍ନା ଇଲୈହି ରାଜେଉନ୍** ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସହ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକ ଉଭୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଯୋଡ଼ି ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମ କି ଯେକେହି ଏହି ସଂସାରକୁ ଆସିଛି ସେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ନିଶ୍ଚିତ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକରୁ ବିଦାୟ ନେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ, କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହିଁ ଚିରଞ୍ଜୀବୀ । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ସେହିମାନେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଏହି (ମୂଲ୍ୟବାନ) ଜୀବନକୁ ଲକ୍ଷସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏକଥା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଥାନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ, ୱଲି କିମ୍ୱା ଅବତାରଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲେ ତାହାର ଜୀବନ ଲକ୍ଷଭିତିକ ହୋଇଯାଇନଥାଏ ନା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ବରଂ ମଣିଷର କର୍ମ ଓ ଆଚରଣ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭକାରୀ କରାଇଥାଏ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କୁ ଜାଣେ ଏବଂ ମୋତେ ତାଙ୍କୁ ବେଶ୍ ନିକଟରୁ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି ତଥା ତାଙ୍କ ସହ ମୋର ବେଶ୍ ଗଭୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ରତାର ସହିତ ନିଜ ୱକଫ୍‌କୁ (ଉତ୍ସର୍ଗ) ନିର୍ବାହ କଲେ ଏବଂ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କଦାପି ଉଚ୍ଚ ଆଭିଜାତ୍ୟକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରିନାହାନ୍ତି । ଗତବର୍ଷ ଜଲସାରେ ଏଠାକୁ (ଲଣ୍ଡନ) ଆସିଥିଲେ, ମୋ ନିକଟରେ ନିଜର ଉତମ ପରିଣତି ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତାବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ୱକଫ୍‌ର ମର୍ମ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ । ଦେହାନ୍ତ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ୮୫ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କର ଅଣନାତି ଏବଂ ମିର୍ଜା ସୁଲତାନ ଅହେମଦ ଯେ କି ହଜୁର ଆ.ସଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ନାତି ଥିଲେ ଏବଂ ମିର୍ଜା ଅଜିଜ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ମିର୍ଜା ଅଜିଜ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ ଯେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କର ବୟତ କରିଥିଲେ ।

ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦଙ୍କର ଜନ୍ମ ୧୯୩୨ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୧୨ ତାରିଖ ଦିନ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୪୫ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ୨୧ ତାରିଖରେ ମାତ୍ର ସାଢେ ବାର ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ନିଜ ୱକଫ୍‌ର ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନବମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ପଢୁଥିଲେ । କାଦିଆନ ହାଇ ସ୍କୁଲରେ ମାଟ୍ରିକ କଲେ ତା'ପରେ ଟି.ଆଇ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କଲେ । ସେଠାରୁ ସ୍ନାତକ ହାସଲ କରିବାପରେ ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ ର.ଅଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ସରକାରୀ କଲେଜ୍ ଲାହୋରରେ M.A.English କଲେ । ୧୯୫୬ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଟି.ଆଇ କଲେଜ୍ ରବୱାରେ ଜଏନ୍ କଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ୧୭ ବର୍ଷ ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗରେ ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ବେଶ୍ ପରିଶ୍ରମର ସହିତ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆସୁଥିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଢ଼ିଛି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ମୋତେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ସେ ନିଜକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଆସି ଆମକୁ ପଢାନ୍ତି । ସେ ନିଜ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷ ଥିଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଛାତ୍ରମାନେ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ୧୯୬୪ ମସିହାରେ ଇଂରାଜୀ ଫନେଟିକ୍ କୋରଶ୍ ପାଇଁ ବ୍ରିଟିସ୍ କାଉନସିଲ୍‌ର ବୃତି ପାଇ ବର୍ଷକ ପାଇଁ ଇଂଲଣ୍ଡ ଆସିଥିଲେ, ଏଠାକାର Ladies Universityରେ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କଲେ । ତାଙ୍କର କେତେକ ଜମାଅତି ସେବା ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି, ୧୯୭୪ ମସିହାର ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ତୃତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ସେବାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣ ଅତିବାହିତ କରି ୨/୩ ମାସ ଖଲିଫାଙ୍କ ନିବାସରେ ରହିଲେ ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ ର.ଅଙ୍କ ଅନୁମତିକ୍ରମେ ରବଓ୍ୱାରେ ଅନାଥ ଓ ବିଚକ୍ଷଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଳନପୋଷଣ ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ୧୯୬୨ ମସିହାର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ପାନ୍ଥଶାଳା **ଅଲନୁସରତ୍** ନାମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଗଲା । ପରେ ଜମାଅତର ତୃତୀୟ ଖଲିଫା ତାହାର ନାମ **ମଦ୍‌ଦେ ଇମଦାଦ୍ ତୋଲବା** ରଖିଲେ । ୧୯୬୮ ରୁ ୧୯୮୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହି ବିଭାଗର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଥିଲେ ।

୧୯୭୩ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ୩୦ ତାରିଖରେ ଆପଣ ଦରବେଶ୍‌ମାନଙ୍କ ସେବା ସଂସ୍ଥାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ମୁତୟନ ହେଲେ । ୧୯୭୬ ମସିହା ମଇ ମାସ ୧ ତାରିଖରୁ ୧୯୮୮ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ନାଜିରେ ଆଲା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ବିଭିନ୍ନ କମିଟିର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ୧୯୮୮ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୧ତାରିଖରୁ ୧୯୯୧ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଜିରେ ଓ୍ୱମୁରେ ଆମାର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ୧୯୯୨ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସରୁ ୨୦୦୩ ମସିହା ମଇ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଜିରେ ଓ୍ୱମୁରେ ଖାରଜାର କର୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କଲେ । ତାପରେ ମୋ ଖିଲାଫତ୍ କାଳ ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ନାଜିରେ ଆଲା ଓ ଅମିର୍ ଜମାଅତ୍ ରବଓ୍ୱା ରହିଆସୁଥିଲେ । ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସେ ନିଜ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ, ମଜଲିସ୍ ଇଫ୍‌ତାର ମଧ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ୧୨/୧୩ ବର୍ଷ କାଳ କଜା ବୋର୍ଡ଼ର ମଧ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ୧୯୭୩ ମସିହାରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ହଜ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ନିକାଃ ୧୯୫୫ ମସିହା ଡ଼ିସେମ୍ବର ମାସ ୨୬ ତାରିଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫା ପଢାଇଥିଲେ ଏବଂ ହଜୁର ର.ଅ ନିଜ ଖୁତବାରେ କହିଥିଲେ- ଆମ ବଂଶର ଏହି ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଓ୍ୱକଫ୍ ଅଟେ । ମିର୍ଜା ଅଜିଜ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ କି ସେ ନିଜର ଏହି ସନ୍ତାନକୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ କରାଇପାରିଲେ, ଯେ କି ବର୍ତମାନ M.A.English କରୁଅଛି ଏବଂ ଇଂରାଜୀରେ ସୁଦକ୍ଷ ଅଟେ । ମୋର ଆଶା ପରବର୍ତୀ ସମୟରେ ସେ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପନା କରନ୍ତୁ । ପୁଣି କହିଲେ (ଇଂରାଜୀ) ଅନୁବାଦ କରିବାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମର ସହାୟ ହେବେ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ଛ'ଜଣ ପୁତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଚାରି ଜଣ ପୁତ୍ର ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଜମାଅତର ସେବା କରୁଛନ୍ତି ଓ ଦୁଇ ଜଣ ଡ଼ାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି । ଜଣେ ନେଜାତର୍ ତାଲିମ୍‌ରେ ନାଏବ୍ ନାଜିର୍ ଅଟନ୍ତି, ସେ Ph.D କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଜଣେ ମଶିରେ କାନୁନି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଅତିରିକ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେ Law କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ତଃବିଭାଗମାନଙ୍କରେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା, ସେ ୨୦୦୦ ରୁ ୨୦୦୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦର ଅନସାରୁଲ୍ଲାଃ ପାକିସ୍ତାନ ରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁତ୍ର ଡ଼ାଃ.ମିର୍ଜା ସୁଲତାନ ଅହେମଦ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ । କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେ ଅଓ୍ୱକାଡ଼େ ଯାଇଥିଲେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁତ୍ର ତାଙ୍କୁ ନେବାକୁ ଆସିଥିଲେ ତାଙ୍କ ସାଥିରେ ଡ଼ାଃ ନୁରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ରାସ୍ତାରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଭେଟ ହୋଇଗଲା । ସେହି ସମୟରେ ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ କହିଲେ କି ମୁଁ ରାସ୍ତା ସାରା ଦୁଆ କରୁଥିଲି କି କିପରି ମୁଁ ରବଓ୍ୱା ପହଁଚିଯାଏ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରେ ଅର୍ଥାତ ସେହି (ବେହସ୍ତି କବ୍ରସ୍ତାନ) ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କ କବର ରହିଛି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା । ଏହା ଥିଲା ଆପଣଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ସହ ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବାର କାହାଣୀ ।

ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଲେଖିଛନ୍ତି ପିତା ଶର୍ଯ୍ୟାଶାୟୀ ଥିବା ସମୟରେ ଦିନେ ରାତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ହଠାତ୍ ଉଠି ବସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ବର୍ତମାନ ମୁଁ ଏକ ଦିର୍ଘ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି କି କେତେକ ଲୋକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ଉପରେ ଆପତି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାର ଉତର ଦେଉନାହାନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ କଲେ କି ଜଣା ନାହିଁ ଲୋକେ କାହିଁକି ଉତର ଦେଉନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟସ୍ତତା ଯୋଗୁଁ ଶୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ କହୁଥିଲେ କି ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧର ଅଗ୍ନି ଅଧିକ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉଛି ଏପରିକି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ (ବିରୋଧ)ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ।

ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଲେଖିଛନ୍ତି ୧୯୮୪ ମସିହାର ସଂକଟାପର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫାଙ୍କ ଯେଉଁ (ବିଶେଷ) ଦଳ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ସୌଭାଗ୍ୟ ହାସଲ ଥିଲା କି ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫାଙ୍କ ହିଜରତ୍ ସମୟରେ ରବଓ୍ୱାରୁ କରାଚି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିବା ଦଳରେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ଏହିପରି ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ ୨୦୧୦ ମସିହା ମଇ ମାସ ୨୮ ତାରିଖରେ ଲାହୋରର ଅପ୍ରୀତିକର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବେଶ୍ ସାହସ ଓ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ସହିଦ୍ ଯାହାର ଜନାଯାଃ ଆସୁଥିଲା, ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତାପ ସତ୍ୱେ ସ୍ୱୟଂ ଜନାଯାଃ ପାଠ କରାଉଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଆ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବରସ୍ତାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହୁଥିଲେ । ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମିର୍ଜା ଅଦିଲ୍ ଅହେମଦ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଂଚଳର ରିର୍ପୋଟ (ନାଜିରେ ଆଲାଙ୍କ ନିକଟକୁ) ପ୍ରେରଣ କରୁ କିମ୍ବା କୌଣସି କାରଣରୁ ଏଥିରେ ଅବହେଳା ହୋଇଗଲେ, ଯେମିତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ନାମ ସାଥିରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ (ସୁଆଦ୍) ଲେଖିଦେଲେ ଓ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ (ନାମ) ଆଗରେ **ଆଲୈହି ସଲାମ୍** ପୁରା ଲେଖାଗଲେ, ଆପଣ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ କି ସର୍ବଦା ସ୍ତର ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଧ୍ୟାନ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ସହ **ସଲେଲାହୁ ଅଲୈହି ୱ ସଲ୍ଲମ୍** ପୁରା ଲେଖିବ । ନିୟମିତ ନମାଜ ପାଠ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ । ଅତ୍ୟଧିକ ଅସୁବିଧା ହେଲେଯାଇ ନମାଜ ଜମା କରୁଥିଲେ । ଶେଷ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ନମାଜକୁ ବାଦ ଦେଲେ ସମସ୍ତ ନମାଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ପାଠ କରୁଥିଲେ ।

ସେ ନାଜିରେ ଆଲା ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପଦର କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ବେଶ୍ ଅଧିକ ଅଟେ । ଜମାଅତି କେସ୍ (ମାମଲା)ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ରହୁଥିଲେ । ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ପଚାରି ବୁଝୁଥିଲେ କି ଅମକ ଅମକ କେସ୍‌ର ତାରିଖ କେବେ ଅଛି ଏବଂ ନୂଆ ଖବର କ'ଣ ରହିଛି । ଏହିପରି ନାଜିରେ ଆଲା ଓ ଅମିର ଜମାଅତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ ଓ ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସାହରେ ଲୋକେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦିଅନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଓ କୁହନ୍ତି ଏହା ବର୍ତମାନ ମୋର କର୍ତବ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କାରଣ ମୁଁ ଖଲିଫାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛି । ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଓ ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ହାଜର ହେଉଥିଲେ । **ପୁଣି ଅଭାବି ଓ ରୋଗୀମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝିବା, ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପ ହେବା ସତ୍ୱେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଆସିବା ଓ ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣ ଥିଲା** । ଗତ ବର୍ଷ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା ତା'ପରେ ସେ ବହୁତ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ, ହୃଦଯନ୍ତ୍ରଣା ତ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା । ତଥାପି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ (ଇଂଲଣ୍ଡ) ଜଲସାକୁ ଆସିବାକୁ କହିଥିଲି । ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଆସିଲେ । ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ବେଶ୍ ଉନ୍ନତି ଘଟିଥିଲା, ବେଶ୍ ସତେଜ ଦେଖାଇଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଚାଲିଆସୁଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମାନ ଫୋଜିଆ ଶମିମ୍ ସାହେବାଃ ସଦର ଲଜନା ଲାହୋର ଯେ କି ହଜରତ ନୱାବ ଅମତୁଲ୍ ହଫିଜ୍ ବେଗମ୍ ସାହେବାଃଙ୍କ କନ୍ୟା ଏବଂ ଅମତୁଲ୍ ହଫିଜ୍ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ କନିଷ୍ଠ କନ୍ୟା ଥିଲେ, କୁହନ୍ତି- ନାଜିରେ ଆଲା ହେବା ପରେ ତାଙ୍କର ଉତମ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବି ସେବକ ଥିଲେ, ମୁଁ ଅନେକ ଥର ଜମାଅତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ କରିଥିବି । ଯଦି ସେହି ସମୟରେ ମିଟିଂରେ ଥାନ୍ତି ତେବେ ପରବର୍ତୀ ସମୟରେ ଫୋନ କରନ୍ତି । ଅନେକ ଥର ଏପରି ଘଟିଛି କି ମୋ ନିକଟକୁ ହଠାତ୍ ମରିୟମ୍ ଶାଦି ଫଣ୍ଡ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆସିଥାଏ ଯାହାର ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଆବଶ୍ୟକ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରେ ଏବଂ ନିଜ ବିବଶତା ଜଣାଇ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ କିନ୍ତୁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ କୁହନ୍ତି ଅମିର ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେଇନିଅ କିମ୍ବା ନିଜେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିନିଅ ପରେ ମୁଁ ଟଙ୍କା ପଠାଇ ଦେବି ତେବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପରି କୋମଳ ହୃଦୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦେଖି ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ମାଗେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ବେଶ୍ ଉପଯୁକ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ । ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁଆକାରୀ, ବର୍ତମାନ ଏପରି ଗୁରୁଜନ କେଉଁଠାରେ ବା ମିଳିବେ ।

ଚୌଧରୀ ହମିଦୁଲ୍ଲାଃ ସାହେବ ୱକିଲ୍ ଆଲା ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ୧୯୫୪ ମସିହାରେ ତାଲିମୁଲ୍ ଇସଲାମ କଲେଜ୍ ଯେତେବେଳେ ଲାହୋରରୁ ରବୱା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଅଣଅହେମଦି ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ଲାହୋରରେ ହିଁ ରହିଗଲେ, ରବୱା ଆସିଲେ ନାହିଁ । ତା'ପରଠାରୁ ମିଆଁ ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ ୧୯୫୬ ମସିହାରୁ ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗକୁ ନୂତନ ଢାଂଚାରେ ଗଢିଲେ । ଆପଣଙ୍କ ନିଜର ଇଂରାଜୀ ବେଶ୍ ଭଲଥିଲା, ମୋର ମନେଅଛି କି ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଅବଧିରେ କଲେଜରେ ଇଂରାଜୀର ସ୍ତର ବେଶ୍ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପହଂଚିଯାଇଥିଲା ।

ଖ୍ୱାଜା ମୁଜଫର୍ ସାହେବ ଯେ ନଜାରତେ ଉଲିଆରେ ମୁରବୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ, କୁହନ୍ତି ଆପଣ ଦିର୍ଘ ସମୟର ଆଜମା (ରୋଗ)କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ନର୍ମତାର ସହିତ ବରଦାସ୍ତ କଲେ । ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାବନ୍ତ ପିତାଠାରୁ ବଳି ଏବଂ ମାନବ ସେବାର ଚରମ ସ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ମୋର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଛି କି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଭାବି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ମହିଳା

ଆସନ୍ତି ଓ ଆପଣଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ରାସନ, ପଲଙ୍କ, ଟି.ଭି, ଶେଯ କିମ୍ବା ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେତେକ ସମୟରେ କେତେକ ଅଭାବି ଲୋକଙ୍କ ଫେରିଯିବାରେ ମୋତେ ଅଟକାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି କି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରି ମୋତେ ଅବଗତ କରାଅ । ମୁରବୀ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରିର୍ପୋଟ ଦିଏ ସେତେବେଳେ କୁହନ୍ତି ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଧିକ ରହିଛି ଏବଂ ତାହାର ସେହିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୟାର ସହିତ ହସିହସି କଥା ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ଧର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ କଥା ଶୁଣିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକର୍ତାଙ୍କର କର୍ତବ୍ୟ । ଯଦି ଧର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଯାଏ ତେବେ ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ ।

ପୁଣି ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବେଶ୍ ପ୍ରଖର ଥିଲା । ବିଚାରଧାରା ପରାମର୍ଶଦାତା ପରି ଥିଲା । ସହସ୍ର ଚିଠି ଓ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ଏପରି ହୋଇଥାଏ କି କୌଣସି ମାମଲା କାହିଁ କେତେ ମାସ ତଳେ ସମାଧାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଦିର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ପୁନଃ ଅନୁଧାନ କିମ୍ବା ଦୁଆ କରିବାକୁ କହିଲେ, କର୍ମୀମାନେ କମ୍ପୁଟରରେ ତାହାର ରେକର୍ଡ଼ ଖୋଜୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର (ସବୁକିଛି) ମନଥାଏ କି କ'ଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା, କ'ଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେତେ ନଥିପତ୍ର ଥିଲା, ତାହା କେଉଁଠାରେ ଅଛି । ଏପରି ନିଜ ଅଫିସ୍ର ସମସ୍ତ ଫାଇଲ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ତାଙ୍କର ମନେରହୁ ଥିଲା

ଖୋଶାବ ଜିଲାର ଅମିର ଶ୍ରୀମାନ ମନୱର ମଜୁକେ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି ଯାହାକି ମୋ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଦେଲା । ପାଖାପାଖି ୨୦୧୫ ମସିହାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୁଁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ବସିଥିଲି କି ଦୁଇ ଜଣ ଗରିବ ମହିଳା ଯେ କି ଖୋଶାବ ଜିଲାର (ନିବାସୀ) ଥିଲେ, ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ ଆମକୁ ନାଜିରେ ଆଲା ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି କି ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦରଖାସ୍ତରେ ଅମିର ଜିଲାଙ୍କ ଅନୁକୂଳ ମତ ଓ ହସ୍ତାକ୍ଷର କରିଆଣନ୍ତୁ । ସେ କୁହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ମୁଁ ନିଷ୍ପତି ନେଲି କି ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମରକଜ୍‌କୁ ପଠାଇବା ପରିବର୍ତେ ନିଜ ଜିଲାର ପାଣ୍ଠିରୁ କରିଦେବା । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ମହିଳାଦ୍ୱୟଙ୍କୁ ମୁଁ ଜିଲାର ସେକ୍ରେଟାରୀ ଓ୍ୱମୁରେ ଆମାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିଦେଲି । ସେ କୁହନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଅଧମ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ବସିଥିଲା କି ମିଆଁ ସାହେବଙ୍କର ଫୋନ୍ ଆସିଗଲା ଏବଂ ମୋତେ ପଚାରିଲେ କି କାଲି ଆପଣଙ୍କ ଜିଲାର ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଦସ୍ତଖତ୍ ଓ ଅନୁକୂଳ ମତ (ସିଫାରିଶ୍) ନିମନ୍ତେ ପଠାଇଥିଲି ସେମାନେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ (ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ) ପହଂଚି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ଚିନ୍ତିତ କି ଆପଣ ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନଦିଅନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କର ସିଫାରିଶ୍ କରି ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଉଚିତ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ସେ କୁହନ୍ତି ଏଥିରେ ମୁଁ କହିଲି ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଆମେ କରିଦେଇଥିବାରୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲୁ ନାହୁଁ । ଅମିର ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଏହି ଛୋଟ ଘଟଣାରୁ ଆପଣଙ୍କର ଦୁଃଖି, ଅଭାବି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ଓ ମାନବ ସେବା ତଥା ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ତାଙ୍କର ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ମୋର ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା ଅଟେ । **ଏହି ଭାବନା ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକର୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍ କି କିଭଳି କାମ କରିବା** । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ କି କାମ କରିବାକୁ ପଠାଇଦେଲେ ବରଂ ଯେକୌଣସି ଦରଖାସ୍ତ ଆସିଲେ ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱୟଂ ସେହି ସମୟରେ ଫଲୋଅପ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ କର୍ମକର୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ ନହୋଇଛି ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ଦୂର ହୋଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମାମଲାର ନିଷ୍ପତି ହୋଇନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାମଲାକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଣ୍ଡ ଉପରୁ ବୋଝ ଓହ୍ଲାଇବା ପରି ଟାଳିବା ପରିବର୍ତେ ତାହାକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକାର୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଏ ଯେପରିକି ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ କହିଆସିଲି ତେବେ ଆମର ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ଅନ୍ତ ଘଟିବ । ହାଫିଜ୍ ମୁଜଫର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ବାଜମାଅତ ନମାଜର ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ଜଣେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ ଥିଲେ । **ଯେତେବେଳେ ସେ ସଦର ଅନସାରୁଲ୍ଲାଃ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ବାରମ୍ବାର ନମାଜ ବାଜମାଅତ ନିୟମିତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲେ ବରଂ ସ୍ୱୟଂ ଏପରି କହୁଥିଲେ କି ତୁମେମାନେ ଭାବୁଥିବ ଆଙ୍କର କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ କଥାରେ ସୁଇ ଅଟକି ରହିଛି କିନ୍ତୁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇ ନାହିଁ ମୋର କର୍ତବ୍ୟ କି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନେପକାଉଥିବି** । କର୍ମକାର୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ମୁଁ ଲକ୍ଷ କରିଥାଏ କେତେକ କର୍ମକର୍ତା ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ତ ଦୂରରେ ଥାଉ କେତେକ ସମୟରେ ଏକାକି ମଧ୍ୟ ନମାଜ ପାଠ କରିନଥାନ୍ତି ।

ମୁରବୀ ମଲକ ମହମ୍ମଦ ଅଫଜଲ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ସେ ସର୍ବଦା ମସଜିଦ୍‌ରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ବସିଥାନ୍ତି । ରମଜାନର ପବିତ୍ର ମାସରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନମାଜ ଅସର ପରେ ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ୍‌ରେ ଦରସ୍ ଓ କୋରାନ ପାଠ କରିବାରେ ମଗ୍ନ ରହିବା ଏବଂ ଯଦି କେହି ନିଜ ମାମଲା ନେଇ ଆସେ ତେବେ ତାହାକୁ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ଶୁଣିବା ଓ ତାହର ସମାଧାନର ବାଟ ଦେଖାଇବା ଇତ୍ୟାଦିର ରବୱାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି ଜାମିୟାରେ ଅଧ୍ୟୟନ କାଳରେ ଏକଦା ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ଓ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଥିଲି ଏବଂ (କୌଣସି ଏକ) ମାମଲା ମୋ କ୍ଷମତା ବାହାରେ ଥିଲା, ଦୁଆ ହିଁ ଅନ୍ତିମ ସମାଧାନ ଥିଲା । ସେ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଗଲି ଅତ୍ୟଧିକ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ସତ୍ୱେ ସେ ମୋତେ ନିଜ କକ୍ଷକୁ ଡ଼କାଇଲେ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରର ନର୍ମ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ମୋ ସହିତ ଦିର୍ଘ ସମୟ ଅତିବାହିତ କଲେ । ତାଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟନେବା ଅନ୍ତେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ ହେଲା ଏବଂ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାରଶୂନ୍ୟ ଅନୁଭବ କଲି । ହୃଦୟରେ ଏକ ନୂତନ ଉମଙ୍ଗ ନେଇ ସେହି କକ୍ଷରୁ ପଦାକୁ ବାହାରିଲି, ଏପରି ସମସ୍ତ କର୍ମକର୍ତା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରକାନକାରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ବଦୋ ମଲହିର ମୁରବୀ ଶ୍ରୀମାନ ମସଉଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ମିଆଁ ସାହେବଙ୍କ ସହ ଅନେକ ଥର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରେମ ଓ ଦୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । **ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ଓ ଆଦର କରିବା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ତଥା ନମ୍ରତାର ପ୍ରତିମୂର୍ତି ଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜ ଆସନରୁ ଉଠି ସଲାମ କରିବା ଓ ହାତ ମିଳାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଯଦିଚ ସେ ଛୋଟ ପିଲାଟିଏ ହେଉନା କାହିଁକି ।** ଯେକେହି ଆସନ୍ତୁ ନାକାହିଁକି ନିଜ ଜରୁରି କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଓ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଓ ତାଙ୍କ ସହ ମିଳାମିଶା କରନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଜର ସମସ୍ୟା ନେଇ ଚାଲିଆସନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏହିପରି ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଗରିବ, ଧନି କର୍ମକର୍ତା କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଅହେମଦିଙ୍କ ସହ ସମାନ ଆଚରଣ ହୋଇଥାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଏପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଯେପରି ସେ ବେଶ୍ ମାନ୍ୟଗଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇ କେତେକ ଅଭିଯୋଗ ଯାହାକି ମୋର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ନିରାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପଦେଶ ପୂର୍ବକ ଏକ ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲି । ଉକ୍ତ ପତ୍ର ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରେରଣ କଲି ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି କି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଖାନଦାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ମୋର ଏହି ପତ୍ର ଶୁଣାଇଦେବେ । **ସେ ମୋର ଏହି ପତ୍ର ଶୁଣାଇବା ପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବବିହ୍ୱଳ ହୋଇ କହିଲେ ମୁଁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି ଯେ, ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଏସମସ୍ତ ଉପଦେଶରୁ ପବିତ୍ର ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପୂର୍ବକ କହୁଅଛି କି ଏହି ଦୁର୍ବଳତା ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିବା ଉଚିତ୍** । ପ୍ରିୟ ଖଲିଫା ଆମଠାରୁ ଯାହା ଆଶା ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି ଆମ୍ଭକୁ ତାହା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ତେବେ ଏହା ଥିଲା ତାଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସ୍ତର । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସତ୍‌କର୍ମକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଖିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଜମାଅତ ଓ ଖିଲାଫତେ ଅହେମଦିୟାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ନିଷ୍ଠାପର ଓ ଧର୍ମପରାୟଣ ସାହାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀମାନ ମିର୍ଜା ଅନସ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଭାଇ ଖୁରଶିଦ୍ ସାରା ଜୀବନ ଖଲିଫାଙ୍କ ପାଦତଳେ ବସି ଜମାଅତର ସେବା କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସେବାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଅସରନ୍ତି କୃପା ଓ ଦୟାର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରଖନ୍ତୁ । ସେ ତ ନିଜର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଚାଲିଗଲେ, (ହଜୁର ଅନୱର କହିଲେ)ସେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି କି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ନିଜର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଦେଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜର କର୍ତବ୍ୟ ସଠିକ୍ ରୂପେ ନିର୍ବାହ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ନମାଜ ଜୁମା ପାଠ କରିବା ଅନ୍ତେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ନମାଜ ଜାନାଯାଃ ଗାଏବ ପାଠ କରାଇବି **ଇନ୍ନଶା ଅଲ୍ଲାଃ** ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

19th January 2018